

Лица: { Голѣмиятъ братъ.
 { Малкиятъ братъ.

Селски дворъ — въ дъното кѣща, отъ дветѣ страни — хамбари съ стѣлбички. Нощь.

Голѣмиятъ братъ. (Излиза съ праздна крина въ рѣка, оглежда се плахо, отива бързо въ хамбара отдѣсно, насипва крината съ жито и бързо-бързо минава двора и го сипва въ срещния хамбаръ. Замислено). Чудно нѣщо! Всѣка нощь изсипвамъ по крина отъ единия въ другия хамбаръ — и житото все тѣй си стои. Нито се увеличава, нито намалява! (Тръгва и се спира). Я чакай да насипя азъ още една-две крини, че да поличи най-подиръ. (Отива, насипва и се връща). Я!... Сякашъ вратата скръцна. Я да се прибе-

ра азъ, че да не ме види нѣкой!... (Влиза бързо вкѣщи).

Малкиятъ братъ. (Излиза следъ малко отъ вѣтре. Оглежда се). Никой! Пѣкъ мене ми се стори, че нѣкой щѣпука изъ двора. Зеръ сънь не ме хваща, като си помисля за брата си... Я чакай да насипя азъ още нѣкоя и друга крина въ хамбара му. (Взема крина, отива въ лѣвия хамбаръ, насипва я съ жито и я изсипва въ другия хамбаръ). Чудна работа! Всѣка нощь насипвамъ по крина отъ моя въ батювия хамбаръ, а житото все тѣй си седи и въ двата хамбара. Я чакай да присипя азъ още една-две крини — та да поличи. (Отива, насипва, връща се и пакъ отива).